

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2018/1642**2020/EØS/78/75****av 13. juli 2018**

om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer hvilke kriterier vedkommende myndigheter skal ta i betraktning når de vurderer om administratorene av betydningsfulle referanseverdier bør anvende bestemte krav^(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011 av 8. juni 2016 om indekser som brukes som referanseverdier for finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller for å måle investeringsfonds resultater, og om endring av direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU og forordning (EU) nr. 596/2014⁽¹⁾, særlig artikkel 25 nr. 9 tredje ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 25 nr. 1 i forordning (EU) 2016/1011 kan administratoren av en betydningsfull referanseverdi velge ikke å anvende visse bestemmelser i nevnte forordning. Dersom en administrator velger ikke å anvende en eller flere av disse bestemmelsene, kan vedkommende myndighet beslutte at administratoren likevel bør anvende en eller flere av dem. I artikkel 25 nr. 3 i nevnte forordning spesifiseres kriterier som en vedkommende myndighet skal ta hensyn til når den vurderer om det vil være hensiktsmessig for administratoren å anvende disse bestemmelsene.
- 2) De kriteriene som en vedkommende myndighet skal ta hensyn til, bør ta i betraktning arten av de bestemmelsene i forordning (EU) 2016/1011 som administratorene av betydningsfulle referanseverdier kan velge ikke å anvende. Administratorene av betydningsfulle referanseverdier kan velge ikke å anvende visse bestemmelser som krever at de innfører organisatoriske tiltak for å redusere risikoen for interessekonflikter som følge av at deres ansatte deltar i leveringen av referanseverdien. Vedkommende myndigheter bør derfor, når de tar hensyn til kriteriene som er spesifisert i artikkel 25 nr. 3 bokstav a), c) og i) i nevnte forordning, også ta i betraktning om det er innført andre egnede metoder for å beskytte referanseverdiens integritet, i stedet for de organisatoriske tiltakene som kreves i henhold til nevnte bestemmelser.
- 3) Vedkommende myndigheter bør, når de tar hensyn til kriteriene angitt i artikkel 25 nr. 3 i forordning (EU) 2016/1011, også vurdere referanseverdiens innvirkning på et eller flere spesifikke markeder, på økonomien i sin alminnelighet og på referanseverdiens betydning med hensyn til å sikre finansiell stabilitet. For dette formål bør vedkommende myndigheter anvende opplysninger som er offentlig tilgjengelige, eller som er gjort tilgjengelige for dem av administratoren eller på annen måte.
- 4) Vedkommende myndigheter bør, når de tar hensyn til kriteriet angitt i artikkel 25 nr. 3 bokstav f) i forordning (EU) 2016/1011, også vurdere om administratoren har innført egnede alternative tekniske metoder og kontrollordninger for å sikre kontinuitet i leveringen av referanseverdien og dens robusthet, idet det tas hensyn til arten av de bestemmelsene som administratoren har valgt ikke å anvende.
- 5) Administratorene bør gis tilstrekkelig tid til å utarbeide søknader og til å sikre at kravene i denne forordning oppfylles. Denne forordning bør derfor få anvendelse to måneder etter at den trer i kraft.
- 6) Denne forordning bygger på det utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) har framlagt for Kommisjonen.
- 7) ESMA har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordning, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽²⁾.

^(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 274 av 5.11.2018, s. 25, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 238/2019 av 27. september 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

⁽¹⁾ EUT L 171 av 29.6.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Referanseverdiens sårbarhet for manipulasjon

De ytterligere kriteriene som skal vurderes av vedkommende myndighet i henhold til artikkel 25 nr. 3 i forordning (EU) 2016/1011 for å ta hensyn til referanseverdiens sårbarhet for manipulasjon, skal omfatte minst følgende:

- a) Hvorvidt referanseverdien bygger på transaksjonsopplysninger.
- b) Hvorvidt bidragsyterne er enheter under tilsyn.
- c) Hvorvidt det anvendes tiltak som gjør inndataene mer robuste.
- d) Hvorvidt administratorens organisasjonsstruktur begrenser insentiver til manipulasjon.
- e) Hvorvidt administratoren har en økonomisk interesse i finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfond som bruker referanseverdien som referanse.
- f) Hvorvidt det finnes dokumenterte tilfeller av manipulasjon av den samme referanseverdien eller en referanseverdi med en lignende metode som leveres av en administrator av tilsvarende størrelse og med lignende organisasjonsstruktur.

Artikkel 2

Inndataenes art

De ytterligere kriteriene som skal vurderes av vedkommende myndighet i henhold til artikkel 25 nr. 3 i forordning (EU) 2016/1011 for å ta hensyn til inndataenes art, skal omfatte minst følgende:

- a) Dersom inndataene er transaksjonsopplysninger, hvorvidt administratoren er en deltaker i den markedsmessige eller økonomiske virkeligheten som referanseverdien skal måle.
- b) Dersom inndataene leveres av bidragsytere, hvorvidt bidragsyterne har en økonomisk interesse i finansielle instrumenter eller finansielle kontrakter som bruker referanseverdien som referanse, eller kan tjene på resultatene til et investeringsfond som måles med referanseverdien.
- c) Dersom inndataene kommer fra børser eller handelssystemer i en tredjestat, hvorvidt disse børsene eller handelssystemene er omfattet av rammeregler for regulering og tilsyn som sikrer inndataenes integritet.
- d) Dersom inndataene består av pristilbud, hvorvidt pristilbudene er bindende eller veiledende, og hvorvidt de er omfattet av egnede kontrollordninger.

Artikkel 3

Interessekonfliktenes omfang

De ytterligere kriteriene som skal vurderes av vedkommende myndighet i henhold til artikkel 25 nr. 3 i forordning (EU) 2016/1011 for å ta hensyn til interessekonfliktenes omfang, skal minst omfatte følgende:

- a) Hvorvidt administratoren har en økonomisk interesse i finansielle instrumenter eller finansielle kontrakter som bruker referanseverdien som referanse, eller kan tjene på resultatene til et investeringsfond som måles med referanseverdien.
- b) Dersom referanseverdien bygger på inndatabidrag, hvorvidt administratorens forhold til bidragsyterne er omfattet av egnede kontrollordninger.
- c) Hvorvidt administratoren har innført kontroller eller andre tiltak som effektivt reduserer mulige interessekonflikter.

Artikkel 4

Graden av skjønn som utøves av administratoren

De ytterligere kriteriene som skal vurderes av vedkommende myndighet i henhold til artikkel 25 nr. 3 i forordning (EU) 2016/1011 for å ta hensyn til graden av skjønn som utøves av administratoren, skal omfatte minst følgende:

- a) Dersom referanseverdimetoden tillater at administratoren foretar en ekspertvurdering, hvorvidt bruken av vurderinger eller utøvelsen av skjønn er tilstrekkelig gjennomiktig.

- b) Dersom referanseverdien bygger på estimer, effektiviteten av de interne kontrolltiltakene som administratoren har innført.

Artikkel 5

Referanseverdiens innvirkning på markedene

De ytterligere kriteriene som skal vurderes av vedkommende myndighet i henhold til artikkel 25 nr. 3 i forordning (EU) 2016/1011 for å ta hensyn til referanseverdiens innvirkning på markedene, skal omfatte minst følgende:

- a) Dersom referanseverdien har særlig betydning for bestemte markeder, hvorvidt det at referanseverdien var upålitelig, ville ha en forstyrrende innvirkning på disse markedenes virkemåte, og hvorvidt det finnes egnede alternativer for denne referanseverdien.
- b) Dersom referanseverdien kan anses som en betydningsfull referanseverdi i henhold til artikkel 24 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2016/1011 og opplysningene er kjent for vedkommende myndighet, ethvert relevant kvantitativt forhold mellom finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfond som bruker referanseverdien som referanse, og den samlede verdien av de respektive instrumentene i en medlemsstat.

Artikkel 6

Referanseverdileveringens art, omfang og kompleksitet

De ytterligere kriteriene som skal vurderes av vedkommende myndighet i henhold til artikkel 25 nr. 3 i forordning (EU) 2016/1011 for å ta hensyn til referanseverdileveringens art, omfang og kompleksitet, skal omfatte minst følgende:

- a) I hvilken grad inndataene bygger på bidrag, hvorvidt inndataene er transaksjonsopplysninger, og hvordan denne graden gjenspeiles i de kontrollordningene administratoren har innført.
- b) Mengden av inndata som skal behandles, og antall datakilder.
- c) Hvorvidt administratoren har tilstrekkelige tekniske midler til å behandle inndataene på en kontinuerlig og sikker måte.
- d) Hvorvidt metoden medfører operasjonell risiko i forbindelse med behandlingen av inndataene.
- e) I hvilken utstrekning administratoren benytter bidragsyttere for å fastsette referanseverdien.

Artikkel 7

Referanseverdiens betydning for den finansielle stabiliteten

De ytterligere kriteriene som skal vurderes av vedkommende myndighet i henhold til artikkel 25 nr. 3 i forordning (EU) 2016/1011 for å ta hensyn til referanseverdiens betydning for den finansielle stabiliteten, skal minst omfatte en vurdering av forholdet mellom den samlede verdien av de finansielle instrumentene, finansielle kontraktene og investeringsfondene som bruker referanseverdien som referanse, og verdien av de samlede eiendelene i en medlemsstats finanssektor og banksektor, dersom disse opplysningene er kjent for vedkommende myndighet.

Artikkel 8

Verdien av finansielle instrumenter, finansielle kontrakter og investeringsfond som bruker referanseverdien som referanse

De ytterligere kriteriene som skal vurderes av vedkommende myndighet i henhold til artikkel 25 nr. 3 i forordning (EU) 2016/1011 for å ta hensyn til verdien av finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfond som bruker referanseverdien som referanse, skal omfatte minst følgende:

- a) Den samlede verdien av alle finansielle instrumenter, finansielle kontrakter og investeringsfond som bruker referanseverdien som referanse, på grunnlag av alle løpetidene for referanseverdien, dersom disse opplysningene er kjent for vedkommende myndighet.
- b) Hvorvidt bruken av referanseverdien er konsentrert i enkelte kategorier av finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfond.
- c) Dersom referanseverdien er en betydningsfull referanseverdi i henhold til artikkel 24 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) 2016/1011 og opplysningene er kjent for vedkommende myndighet, hvor nær den samlede verdien av finansielle instrumenter, finansielle kontrakter og investeringsfond som bruker referanseverdien som referanse, ligger tersklene omhandlet i artikkel 20 nr. 1 bokstav a) og c) i) i nevnte forordning.

*Artikkel 9***Administratorens størrelse, organisatoriske form eller struktur**

De ytterligere kriteriene som skal vurderes av vedkommende myndighet i henhold til artikkel 25 nr. 3 i forordning (EU) 2016/1011 for å ta hensyn til administratorens størrelse, organisatoriske form eller struktur, skal omfatte minst følgende:

- a) Dersom leveringen av referanseverdier ikke er administratorens hovedvirksomhet, hvorvidt leveringen av referanseverdien er organisatorisk atskilt, eller hvorvidt det finnes andre egnede midler for å unngå interessekonflikter.
- b) Dersom administratoren er del av et konsern og en eller flere enheter i konsernet er faktiske eller potensielle brukere av referanseverdien, hvorvidt administratoren opptrer uavhengig, og hvorvidt administratoren har andre egnede midler for å unngå interessekonflikter.

*Artikkel 10***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 25. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 13. juli 2018.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President
